

TANYA STEWNEROVÁ

Alia,
dievča mora

Prvá vlna času

FRAGMENT

Alea, dievča mora 8

Vlny času

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.fragment.sk
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Tanya Stewnerová

Alea, dievča mora 8 – Vlny času – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA**

Alea,
dievča mora
Vždy času.

Tanya Stewnerová nezhorela láskou ku knihám na prvý pohľad. Keďže jej učiteľka na základnej škole povedala, že sa pravdepodobne nikdy nenaučí správne písať a čítať, vášeň k písaniu sa v nej prebudila pomerne neskoro, okolo desiateho roku života. Odvtedy však príbehy priam chrlí.

Narodila sa v roku 1974, vyštudovala literárnu vedu a niekoľko rokov pracovala ako prekladateľka a lektorka. Okrem toho sa naplno venovala spisovateľskej činnosti. Jej detská séria o Lili Vetroplaške a trilógia o elfoch sa stali bestsellermi nielen v Nemecku, ale aj v mnohých iných krajinách.

TANYA STEWNEROVÁ

Alea,
dievča mora
Vtŕny času

FRAGMENT

Tanya Stewnerová: *Alea Aquarius 8: Die Wellen der Zeit*

© Verlag Friedrich Oetinger GmbH, 2022

Text © Tanya Stewner, 2022

Illustrations © Claudia Carls, 2022

Translation © Zora Sadloňová, 2024

Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2024

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-3855-2

ISBN e-knihy 978-80-566-3867-5 (1. zverejnenie, 2024) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-566-3868-2 (1. zverejnenie, 2024) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-566-3866-8 (1. zverejnenie, 2024) (ePDF)

Obsah

Darkonská krv	11
Ruku na srdce	29
Nočná obloha nad Benátkami	38
Gat 'Nambeessa	54
Na život a na smrť	63
Dedičstvo osudu	72
Nočné sovy	89
Sweeney	99
Premožiteľ	115
Sila myšlienok	125
Benátky	144
Galaktická ohnivá búrka	161

Kozmoflitre	172
Indigo	182
Srdce oceánu	193
Talassiopa	207
Nádej	217
Garmathacht	229
Toran Tracarta	240
Navždy preč	250
Stopäťdesiattri rokov	262
Plavba gondolou	278
Hýbateľka osudu	290
Dobré vlny	297
Navždy, Yavani	307
Ocean's Heart	319
Trúbením za pokoj	329
Nelani a Keblarr	337
Spolu	355

Cassaras a kráľovná plávali k sebe a napätie, ktoré medzi nimi vládlo, sa dalo takmer krájať. Princ svoju úhlavnú nepriateľku prevrätal pohľadom. Murine prsty sa rozťahli ako ostne na Gilfovom krku. Aj ona bola pripravená. Ostatné vodné panny ich obkolesili, a vytvorili tak pre nastávajúci boj arénu, uprostred ktorej súperu pomaly zdvíhali ruky pred seba. Prizerajúce sa vodné panny začali vydávať rytmické zvuky. Znelo to ako prerušované hučanie, ktoré sa zo stoviek hrdiel zlúčilo do dunivého bubnovania.

Mura a Cassaras začali okolo seba krúžiť ako v spomalenom filme, všetky svaly mali napnuté, každým centimetrom svojich tiel boli pripravení zaútočiť.

Darkonská krv

Bublajúca rieka prúdila s pokojným sebedomím drie-
majúceho draka, ktorý si naplno uvedomuje svoju moc,
no práve v tomto okamihu nemá v úmysle vyvolať roz-
ruch. Na vlnách Rýna tancovali farebné svetielka a Alea
Aquarius sa pohľadom vpíjala do ich krásy. Pre ňu ako
pre Veľrybiu pútničku to bol pohľad nielen krásny, ale aj
magický.

„Ahoj!“ povedal Lennox Scorpius, ktorý kráčal po
nábřeží tesne po Aleinom boku. „Si v poriadku alebo ťa
zhypnotizovala rieka?“

Alea sa zasmiala. „Užívam si, že konečne zase vidím
farby mora.“ Svojich schopností dievčaťa mora sa muse-
la vzdať na príliš dlhý čas. Teraz, po spätnej premene,
pre ňu rieka nebola obyčajným vodným tokom, ale prú-
diacim dúhovým zázrakom.

„Čo vidíš?“ spýtal sa Lennox zvedavo. Ako Oblivion
síce sám disponoval fantastickými schopnosťami, roz-
poznávanie farieb vody k nim však nepatriło. Túto
schopnosť mali iba Pútnici.

Alea ukázala do stredu rieky. „Tamto vzadu sú tyrkysové kľbká. Tieto útvary vznikajú vtedy, keď loď prejde miestom, kde sa chvíľu predtým pohybovala iná loď. V mori sa to stáva skôr zriedka, ale tu na Rýne je priam... tyrkysová zápcha.“

Lennox sa zadíval na miesto, kam ukazovala. „Som veľmi rád, že opäť vidíš farby mora.“ Zamyslene sa posmial. „Orion ťa síce nedokázal zastaviť, keď ti ukradol schopnosti dievčaťa mora, napriek tomu je fajn, že sa ti všetky vrátili.“

Alea prikývla. Doktor Orion z nej prostredníctvom DNA meniča urobil suchozemkyňu, čo bola jedna z najpoučnejších a súčasne najznepokojujúcejších skúseností jej doterajšieho života. Vďaka krvi svojej sestry, dvojčaťa They, sa však opäť stala dievčaťom mora. Pri pomyslení na Theu si podvedome tíško vzdychla, ale jej nekonečný smútok bolo počuť. Svoju sestru našla len nedávno, tu v malom mestečku Sankt Goarshausen, kde mala domov Loreley. Bolo nádherné stáť konečne zoči-voči Thei – akoby sa znovu zjednotili vlny a vietor. Diabolský doktor Orion však opäť ukázal, že ho neradno nikdy podceňovať, a prekvapil ich. Theu uniesol a pomocou spätného meniča z nej plánuje urobiť suchozemkyňu, rovnako ako to urobil s Aleou. Vôbec netušili, kam ju odvliekol, Alea vedela len to, že jej sestra už nie je v Sankt Goarshausene... a že stratiť ju tak rýchlo po ich prvom stretnutí hrozne bolí.

Z hrdla sa jej vydral ďalší smutný vzdych. Pokiaľ by sa v uplynulých dňoch nedočkali s Lennoxom takej veľkej pomoci, boli by teraz pravdepodobne obaja v Orionovom zajatí. Hagen, suchozemec a „krtko“ v Orionovej skupine, im s nasadením vlastného života pomohol utiecť z mraziarenskej haly pred doktorom a jeho partnerom Jinxom. A Darkonka Siska predtým na brehu Rýna počas prepadu neriskovala o nič menej. Zjavila sa akoby odnikadiaľ, odzbrojila Jinxu a Oriona držala v šachu pištoľou, kým Alea, Lennox a nakoniec aj Thea neušli. Okrem Hagena sú teda nesmierne vďační aj Darkonke. Aleu celú noc trápila myšlienka na to, že nevie, čo sa s ňou po udalostiach na brehu Rýna stalo. Zajali ju Orionovi muži tak ako Theu alebo sa jej podarilo ujsť?

Lennox zastal a pobozkal Aleu na spánok. „Všetko v poriadku, *Yavani*?“

Alea milovala, keď ju tak oslovoval, lebo v hajare, čiže vo vodnej reči, znamenalo *Yavani* niečo ako „moja večná láska“. Nedokázala si predstaviť krajšie vyznanie. V srdci však napriek tomu cítila akúsi ťažobu. „Môžeš ma na chvíľu objat?“ Obavy a neistota, čo sa stalo s Theou a so Siskou, ju znepokojovali a jej vnútro obaľovali hustou hmlou.

Lennox si ju k sebe pritiahol a jemne ju hladkal po šiji. „Všetko bude fajn,“ slúbil.

Alea sa mu hlavou zavrátila do ramena a zašepkala: „Čestné slovo?“

Lennoxov hlas bol nežný a plný optimizmu. „Nezabúdaj: máme plán. Devätnásteho septembra dolapíme Oriona v Ríme.“

Alea súhlasne zamrmlala. Vo vízii strieborného vlákna videla, že v ten deň bude doktor v kiosku neďaleko rímskeho Kolosea popíjať kávičku. Práve tam ho dolapia, a len čo sa im ho podarí zajať, odovzdajú ho Lafore predstavujúcej najvyššiu právnickú inštitúciu morského sveta, ktorá disponuje mimoriadne účinnými metódami, ako kriminálnikov konfrontovať s ich vlastnými činmi. Nijaký zločinec, ktorý sa dostal pred Laforu, nikdy viac nič zlé neurobil. Alea z celého srdca dúfala, že to tak bude aj v doktorovom prípade.

Cúvla o pol kroka a pozrela sa Lennoxovi do azúrovo-modrých očí. „Dúfam, že predtým, ako Oriona dostaneme, nebude mať čas na nijaké ďalšie laboratórne pokusy.“ Prišlo jej zle pri pomyslení, že by doktor mohol úspešne vyvinúť ďalší vírus – taký, ktorý by vyhubil magické bytosti. Na Korzike sa so svojimi výskumami dostal veľmi ďaleko, ale Aleina mama Nelani našťastie vyhodila celé laboratórium do vzduchu. Otázka však znela: zvládol Orion medzitým zariadiť nové laboratórium a pokračuje v experimentoch? „Pred Rímom však určite nebude mať dosť času, aby zmenil Theu na suchozemkyňu,“ pokračovala Alea. Bolo to konštatovanie faktu, ale na konci vety sa napriek tomu vznášal malý otáznik. Lennox si to všimol.

„Na prípravu DNA meniča pre Theu potrebuje dva týždne,“ skonštatoval, čo už vedeli. „Máme teda ešte trinásť dní a zajmeme ho už o päť! To znamená, že Theu nepremení!“ Lennoxov hlas znel, akoby chcel malý otáznik s dôraznou rozhodnosťou zlikvidovať.

Alea sa dala nakaziť jeho optimizmom. „Navyše sme zariadili, aby sa magické bytosti dozvedeli, čo má Orion za lubom. Vo svojej správe som im celkom jasne povedala, že ich plánuje zabiť, preto musia začať spolupracovať a pridať sa k nám, aby sme mohli spoločne zabrániť ich likvidácii.“ Gilf Gnorfius, s ktorým sa zoznámili v altánku pri Loreley, bol ochotný ich výzvu prostredníctvom informačných stĺpov v morskom svete rozšíriť.

„Mala si geniálny nápad, keď si poslala magické bytosti hľadať Orionovu základňu,“ dodal Lennox. „Možno má v tejto chvíli v päťách už celú armádu...“ Na zdôraznenie svojich slov si s Aleou prepletol prsty. Bolo to iné ako kedysi, lebo teraz mal medzi prstami rovnaké zdureniny ako ona – morské jazvy, ktoré na súši vyzerali ako prasknuté žuvačkové bubliny a v mori sa menili na hrubé šlachovité plávacie blany. Alea mu stisla ruku a užívala si ten pocit.

Ponorení do svojich myšlienok pokračovali v ceste. Lennoxova istota Alei pomohla. Často jej dodával sebadôveru, lebo o všetkom hovoril s bezvýhradným vnútorným presvedčením. Bola to jeho špecialita – po-

vedieť veci správnym spôsobom. Lennoxove slová boli pre Aleu často rovnako bezpečným útočiskom ako jeho objatia. Silu jej však nedodával iba on. Tiež Ben, Sammy a Tess stáli neochvejne po jej boku. Ďalší traja členovia základnej posádky Alfa cru sa teraz zdržiavali v Benátkach, takmer tisíc kilometrov od Sankt Goarshausenu, a Alei bolo za nimi hrozne smutno.

Odrazu sa prudko zastavila. „Ako sa čo najrýchlejšie dostaneme za ostatnými? Ako...“

Vtom vedľa nich za škripotu brzd zastalo auto. Lennox bleskurýchlo strhol Aleu za seba a rozhodil ruky, akoby chcel svoje telo použiť namiesto bariéry proti očakávanej spŕške guliek.

Alea sa vydesene prikrčila.

Dvere na strane vodiča sa rozleteli. Alea vyzrela spoza Lennoxu, ale vo svetle zapadajúceho slnka takmer nič nevidela. Až po chvíľke rozoznala tvár s pokožkou čiernou ako uhoľ a so žiarivo svetlými očami.

„Nastúpte!“ zvolala Siska. „Ideme do Benátok.“

Alea chvíľu hľadela na Darkonku ako obarená – Siske sa podarilo ujsť Orionovi! Odkiaľ však vzala auto? A ako ich tu našla?

„Nastúpte!“ zopakovala Siska v hajare. Zastavila totiž uprostred úzkej pobrežnej cesty.

Lennox neváhal, okamžite otvoril kufor a hodil doň svoj batoh. Opatrne k nemu pridal aj Thein, ktorý niesol so sebou, a svoju čiernu gitaru. Alea sa prebrala z ohúre-

nia a rýchlo hodila do obrovského kufra aj svoj batoh. Potom spolu s Lennoxom nastúpili do auta.

Len čo za sebou zabuchli dvere, Siska vyštartovala a viedla veľké modré kombi po pobrežnej ceste. Alea bola ešte celou situáciou zaskočená a zo zadného sedadla dievčinu uprene pozorovala. Mala jemnú čier-nočiernu pleť a krátke kučeravé afro účes. Vzpriamené držanie tela posilňovalo dojem odvahy a smelosti, ktorý okolo seba šířila. Ohnivý a plne sústredený pohľad nezaprel bojovníčku – jej žiarivo svetlé oči priam dychtili po nejakej odvážnej akcii. Zároveň pôsobila neskutočne koncentrovane – zjavne v sebe dokázala skrotiť bojovníčku.

„Som Siska Ferreira,“ predstavila sa, akoby bolo pre ňu dôležité vysloviť celé svoje suchozemské meno.

Lennox, ktorý sedel s Aleou na zadnom sedadle, sa trochu začudoval, no odpovedal: „Lennox Lando.“

„Alea Winkler,“ povedala Alea a uvedomila si, že svoje priezvisko – priezvisko svojej pestúanky Marianne – nepoužila už celú večnosť.

Siska prikývla, ako keby si odškrtla bod v nejakom pomyselnom zozname. „Dobre.“ Zdalo sa, že pohľadom niečo hľadá na kraji pláže. „Musíme čo najrýchlejšie zastať,“ povedala a neprestajne sa pritom obzerala po vhodnom mieste. „Cesta je tu priúзка, no len čo nájdem nejaké parkovisko...“

„Prečo musíme hneď zastavovať?“ spýtal sa Lennox.

„Pretože potrebujem tvoju pomoc,“ vysvetlila stručne. Rukami, na ktorých mala sivé rukavice bez prstov, pevne a s očividným napätím držala volant. Potom odrazu pokrčila nos a spýtala sa smerom dozadu: „Kto z vás dvoch tak dobre vonia?“

„Lennox,“ vybafla Alea bez váhania. Siska mala istotne na mysli Lennoxovu nezameniteľnú vôňu dialok, tepla a vody.

„Aha,“ stručne zareagovala dievčina.

Lennox trochu očervenel, a aby zmenil tému, spýtal sa: „Siska, máš vôbec vodičák?“

To by Alea tiež rada vedela. Darkonka určite ešte nebola plnoletá. Aleu však zaujímalo omnoho viac niečo iné, a preto hneď položila ďalšiu otázku: „Ako si vedela, kde sme?“

Siska jej odpovedala, zatiaľ čo pohľadom hľadala vhodné miesto na zaparkovanie. „Kit práve nahrála hlasovú správu do četu morských detí, v ktorej prerozprávala, čo všetko sa tebe a Lennoxovi prihodilo – že ste našli tvoju sestru a zase o ňu prišli, že ju Orion určite odviezol na nejaké nové miesto a magické bytosti sa kvôli vám pokúšajú zistiť, kde sa to miesto nachádza.“

„Aha, takže Kit!“ zvolala Alea. Už nejaký čas si spolu s Lennoxom četovali v skupine s niekoľkými ďalšími morskými deťmi a Kit zjavne ostatným vyklebetila posledné novinky.

Kit bola Tessina priateľka a Brimka. Dnes popoludní sa Alea a Lennox stretli s ňou a dedom Ernestom, starým otcom Sammyho a Bena, aby zničili kopy odpadu v obrovskej skladiskovej hale. Kit bola na to ako stvorená, lebo kmeň Brimov sa v morskom svete staral práve o likvidáciu odpadu.

Siska pokračovala: „Kit v čete tiež spomenula, že aj s malou ohnivou fazuľou dokázala odstrániť veľkú kopy odpadkov a že ste potom ju a dedka Ernesta odprevadili na stanicu. Tak som skúsila šťastie a vybrala sa na stanicu a potom ďalej popri rieke, aby som vás našla.“

Alea bola Siske nekonečne vďačná za jej duchapritomnosť, napriek tomu pokrčila čelo. „Prečo si nenapísala už včera, že sa ti podarilo Orionovi utiecť? Báli sme sa o teba.“

Darkonka pohľadom vyhládala Aleu v spätnom zrkadlíku. „Ospravedlňujem sa, ale stratila som mobil. Asi keď som na pláži zoskočila zo stromu. Už som si však zaobstarala nový... mobil.“

„A ako si utiekla Orionovi?“ dožadoval sa Lennox ďalšej informácie.

Siska sa pousmiala. „Poviem vám to, len čo nájdem vhodné miesto na zaparkovanie.“

„A prečo?“ začudovala sa Alea.

V Siskinom úsmeve sa zračilo radostné očakávanie. „Lebo to chcem urobiť správne.“

Alea netušila, čo chce Siska urobiť správne, ale medzitým už zišla z cesty a zastala na malom parkovisku rovno pri Rýne. Rýchlo vystúpila a Lennox s Aleou so spýtavými výrazmi na tvárach vyšli z auta hneď za ňou. Darkonka aj Oblivion najprv preskúmali okolie. Očami sústredene preskenovali každé auto, krík aj kameň na ľudoprázdnom parkovisku. Alea si medzitým Sisku premeriavala pohľadom plným vďačnosti, radosti aj zvedavosti. Dievčina pôsobila športovo, dynamicky, ako keby bola v ktoromkoľvek okamihu schopná zabehnúť maratón. Navyše bola o hlavu vyššia od Aley, takže bola rovnako vysoká ako Lennox, ktorý včera odrazu ešte o poriadny kus vyrástol.

Siska zrejme skonštatovala, že im nehrozí žiadne nebezpečenstvo, a obrátila sa k Lennoxovi, ktorý ju vyčkávajúc sledoval. „S čím ti mám pomôcť?“ spýtal sa.

Darkonka bez akýchkoľvek zábran prešla k veci. „Tento typ áut má väčšinou zabudovanú nejakú formu GPS, a dajú sa teda veľmi rýchlo lokalizovať.“ Ukázala na kombi. „Mohol by si...“

Nemusela vetu ani dokončiť. Lennox už kráčal k rieke.

Siska s Aleou sledovali, ako sa na brehu nakláňa nad vodu, vkladá do nej ruku a niečo si šomre popod nos. Netrvalo dlho a v plytkej pobrežnej vode sa objavili tiene. Niektoré pripomínali úhory a zubáče vlniace sa v prúde, iné vyzerali ako samotný prúd – podľa toho, ako ste sa pozreli. Boli to ropušnice – majsterky v maskovaní.